

Arbejde, kan de vel endogsaa kaldes billige.

Der er rejst den Indvending, at denne Forretning vilde skade de andre Broderforretninger, hvis Indehavere skal leve af dem; dog dette slaar næppe til. »Moderne Kunstflid«s Kunder vil nærmest blive Folk, som tidligere søgte til København, og vi vil kun ønske, at »Moderne Kunstflid« maa blomstre i Forening med de tidligere Forretninger og bidrage til at oparbejde Sansen for virkelig Kunst i denne Gren af Forretningslivet i Aalborg.

Et andet Kvindeforetagende her oppe maa jeg ogsaa fortælle lidt om. For et Par Aar siden fik en ung Dame, Gymnastiklærerinde, Frøken Agnes Schiellerup, en lille Portion af Fru Andræs Mindelegat til Hjælp til en Studierejse til London. Det var kun et ringe Bidrag; men det, at hun fik dette Legat, opfattede hun som et Fingerpeg, at hun skulde rejse.

Ved store Anstrengelser fik hun skaffet Midler til et 6 Ugers Ophold i London. Efter et energisk Arbejde i disse 6 Uger begyndte hun straks efter sin Hjemkomst i Fjor Efteraar at undervise i »Kalestenica« eller »Calisthenics« — plastisk Gymnastik, en Mellemting af Dans og Gymnastik, hvor sunde Legemsøvelser parres med smukke Bevægelser.

Den unge energiske Dame har atter i Aar tilbragt et Par Maaneder i London, hvor hun igen har arbejdet med stor Flid. Hun underviser nu ikke blot i Aalborg; men hun udstrækker ogsaa sin Virksomhed til Nabobyerne Frederikshavn og Randers.

Lærerne, som har overværet Elevernes Præstationer, priser i høje Toner den smukke og sunde Gymnastik, og for os Gamle er det en stor Fornøjelse at se, at den gammel-dags Sans for Ynde igen bliver plejet, uden at det sker paa det Naturliges Bekostning. Ligeledes er det glædeligt, at den unge Dame derved har kunnet skabe sig en god Stilling.

N. S.

Dansk Kunstflidsforenings første Udstilling.

Det Indtryk, man faar ved et Besøg paa den unge danske Kunstflidsforenings første Udstilling i dens Lokaler, Pilestræde 9, er vel nærmest det, at der her er arbejdet med en stor Energi og Villiekraft for at bringe det bedst mulige Resultat ud af de smaa økonomiske Midler, man endnu har haft at virke med. Foreningens Formaal er i alt væsentligt det samme som de to kendte skandinaviske Foreninger, »Handarbejts Venner« og »Norsk Kunstflidsforening«, at virke for den nationale Kunstflids Fremme.

Den første Opgave, som den unge Forening tog op, var Oprettelsen af en Kunstindustriskole, der er i god Vækst. Man er foreløbig begyndt med Fag som Vævning, Kunstbroderi, Hvidsøm og Snedkerarbejde, hvilket sidste tillige omfatter Arbejde som Gardin- og Billedophængning, Dekoration og Møbelopstopning, saaledes at Eleverne uddannes til at kunne udføre Hjemmenes Haand-

værkerarbejde. Skolen har endvidere i det forløbne Aar givet Undervisning i Hedebo-syning og Brodering til over 60 unge Piger fra København og har i Sommer afholdt et fire Maaneders Kursus i Vævning med fri Rejse, fri Undervisning og frit Ophold for 11 unge Piger fra Island. No. d. lesvig og vore Højskoler. Paa denne Maade arbejder Foreningen for det, der nærmest staar som Hoved-tanken. At stræbe ude i Folket at forædle Husflid til Kunstflid og at skabe et mere lønnende Marked og Udsalgsted for Provin-sens Frembringelser.

Med Hensyn til de udstillede Sager, bærer vel de Ting, som kommer ind under Fagene Trænitning og Vævning, Prisen. Broderierne i Uld og Silke saavel som Hedebo-syningen, staar ikke over, hvad man ser i almindelige Broderforretninger og kan langt fra maale sig med, hvad man ser i en første Klasses Forretning, som f. Ex. Wiegandts, hvor Arbejderne med Hensyn til dekorative Ideer, Farvernes og Stoffets Sammensætninger, Tegningernes Skønhed og selve Syningen viser, hvad der kan naas paa dette Omraade, naar Institutionen støttes af en dygtig Kunstner, der er i Besiddelse af aarelang Erfaring paa dette Punkt. Her viser den unge Forening en Mangel, idet man savner det Præg over Arbejderne, som kun en dygtig kunstnerisk Leder med solid Kendskab til Materialets forøgede Virkning og en frødig Iderigdom kan give dem.

V. A.

Fra Landet.

Det danske Flæsk vækker Opmærksomhed ogsaa i Amerika. Mange af de store Dagblade har i den senere Tid raabt Vagt i Gevær for »de danske Svin«, idet de gør opmærksom paa, at disse er deres firbenede Brødre i Amerika nogle slemme Konkurrenter paa det engelske Marked. — Fra Regeringen i Washington er der givet statistiske Oplysninger om de danske Andels-slagterier og om den danske Udførsel af Flæsk. Hidtil stod de Forenede Stater uover-truffet med Hensyn til Produktionen af Flæsk, og er der end ingen Fare for, at de her skal blive overtruffet, saa er der dog maaske Fare for, at deres Afsetning af Flæsk i Tyskland skal blive truet fra dansk Side, og »det var i højeste Grad kedeligt, om det lille Danmark skulde komme os i Forkøbet.«

Ind- og Udland.

Danmark. Den danske Kvindeforening til Dyrenes Beskyttelse har den 22. November dette Aar sit 25 Aars Jubilæum. Foreningen blev i 1876 stiftet af en Kreds af frem-staaende Damer med nu afdøde Justitsraad-inde, Fru Julie Lembcke som Formandinde. Foreningens nuværende øverste Leder, Fru Etatsraadinde Benedicte Collin har i Anled-ning af Jubilæet udgivet en Beretning, i hvil-ken hun foruden at give en Redegørelse for det store Arbejde, der er udført i de for-løbne Aar, tillige giver en interessant og me-get smuk Levnedskildring af Fru Julie Lembcke, den i Forening med sin Mand har opoffret sig mere end nogen anden for Dyre-beskyttelsen i Danmark. Uden at gaa i En-keltheder skal vi her blot nævne de vigtigste Opgaver, Kvindeforeningen til Dato har ar-bejdet paa med megen Energi: Indførelsen af en humanere Slagtemåde saavel i Hus-holdningerne som paa de offentlige Slagte-huse. Afkaffelse af den berygtede Fugle-pynt, der aarligt koster Millioner af Smaa-fugles Liv og helt truer med at udrydde Fugleverdenen. Endvidere Arbejdet for at paavirke Ungdommen ved igennem oplysende Skrifter, Foredrag, Præmier o. s. v. at lære dem at vise Barmhjertighed og Kærlighed mod Dyrene. Endelig har Foreningen for kort Tid siden afkøbt Aalborg Kommune 5 Tdr. Land, beliggende i Byens umiddelbare Nærhed. Dette Stykke Land vil af »De unges Forbund« i Aalborg, en Filial af Kvindeforeningen, blive indhegnet, beplantet og ind-rettet til absolut Fredning af alle Dyr, lige-som Floraen, naar Beplantningen er endt, uhindret skal have Lov at brede sig i Fri-hed. Kvindeforeningen har ment at kunne bidrage til Ungdommens Paavirkning ved at

lade Børene faa Del i dette Arbejde og ved at overlade dem t. Ex. at holde Justits paa disse Steder.

Paa Lørdag begynder Frk. Gina Krog en Foredragstourné til Kredene. Hun taler Lørdag i Sorø, Mandag i Svendborg, Tirsdag i Odense, Torsdag i Ry, Fredag i Ringkøbing, Søndag eller Mandag forhaabentlig i Aalborg. Det sidste er ikke helt afgjort.

Ogsaa en ledig Tjeneste!! — I et Blad finder vi følgende Avertissement: »En mindre Hund — ligegyldig hvilken Race — som nylig har faaet eller skal have Hvalpe i de nærmeste Dage, søges som Amme for nogle nyfødte, ægte Racehunde. Betalingen er 13 Øre pr. Dag i ca. 6 Uger.«

Tyskland. Toldtarifen. I en Protest-forsamling mod den nye tyske Toldtarif, sam-menkaldt af det frisindede Parti i Berlin, talte Frøken, Dr. Anita Augspurg om »Told-tarifen og Kvinderne«. Hun anførte, hvor nødvendigt det var for Kvinderne at værgesig mod, at Familiernes Leveforhold paa en voldsom Maade blev trykkede ned. Hoved-tyrden ved den fordyrede Levemaade vilde i en stor Mængde Tilfælde komme til at hvile paa Kvindernes Skuldre. Toldtarifen maatte fremkalde en glødende Protest fra alle tyske Kvinder. »Vi protesterer«, slut-tede hun, »mod Aagrarenes Fordringer og imod enhver Politik, som understøtter dem«.

England. Kvinderegimente. For 35 Aar siden eller saa spilles der her i København et Stykke, Dronning Krinoline, i hvilket der gjordes tykt Nar af den da fremspirende Kvindebevægelse. Kvinderne regerede og Mændene spandt, mens de sang: »Vogt dig, vogt dig for de falske Kvindfolk«. Det var den Gang. Nu fortælles der i »Dokumente der Frauen«, om en Landsby, Langum i Pembrokeshire i England, hvor denne Tingenes Tilstand er virkeliggjort. Kvinderne har fuldstændig taget Magten og styrer efter Vedtægter, forfattede af dem selv. De driver Østersfiskeri og Østersopdrætning, bemande Baadene, driver Handel og sørger fuldstændig for Familiens Underhold; de indtager en agtet Stilling i Grevskabet for deres Flid og Dygtighed. Imens sidder Mændene hjemme, søger for Hus og Børn, koger, vaker og syr og »er fuldstændig tilfreds med deres Beskæftigelse«.

Mon?

England. Postvæsenet. Første Gang Kvinde fandt Ansættelse ved det engelske Postvæsen var i Aaret 1870; da blev der an-sat 1000. I Øjeblikket er der 35,000 Kvinder ansatte ved Postvæsenet i Storbritannien.

Amerika. Den første Kvinde, der har faaet Ansættelse ved Skovbruget, er Frøken

Doch, som har faaet Ansættelse ved Staten Pensylvaniens Forstvæsen.

(Dokumente der Frauen).

Spørgsmaal og Svar.

Enhver at vore Læserinder har Ret til under denne Rubrik at fremsætte Spørgsmaal vedrørende huslige eller andre Emner til Besvarelse af Læsekredsen.

De af Bladets Læsere, der er i Stand dertil, bedes om til gensidig Nytte at besvare indsendte Spørgsmaal. Svarene indsendes til Redaktionen, Nørregade Nr. 33, Stuen og Nummeret paa de Spørgsmaal de angaar, maa være tydelig angivet.

Svar paa Nr. 11. Pundita Ramabais Hjem og Skole for Højkasteenker ligger ved Poona. Det huser, saa vidt jeg mindes, 200 Enker fra 4 Aars Alderen og opefter og underholdes af Bidragydere i England og Amerika. Men desuden har hun et andet Hjem, der ligger 34 engl. Mil nordøst for Poona, Stedets Navn har jeg glemt. Her har hun købt en forfalden Avlsgaard, hvor der lever 15—1600 Enker og forældreløse Pige-børn, som Rama-bai har frelst fra Hungersdøden i de sidste Hungersnødar. Til dette Hjem har hun ingen faste Bidragydere og beder ingen Men-nesker om Hjælp. Ligesom ved Geo. Müllers Børnehjem i Bristol kommer alt, hvad der behøves, alene gennem Bøn til Gud. Disse Piger er næsten alle blevne Kristne — det er en fuldkommen frivillig Sag — og Rama-bai opdrager dem til praktiske og nyttige Mennesker, til Sygeplejersker, Zennalærer-inder, Bibelkvinder og lign.

Missionselskaberne have allerede lært at søge deres indfødte kvindelige Medhjæl-pere hos Ramabai. Fire eller fem af En-kerne ere blevne gifte i det sidste Aar; men samtidig har Ramabai sagt nej til 100 Friere, fordi hun vilde, at Pigerne skulde have noget længere Tid til deres Opdragelse og Under-visning, før de blev gifte.

Forøvrigt skal jeg gjerne, hvis Frk. Hølse bryder sig om det, efter Nytaar laane hendes et Par Hæfter af Missionary Review of the World, som indeholder Artikler om Ramabai og hendes Hjem med interessante Billeder til Artiklerne er fra 1900 og 1901.

Charlotte Sannom,
Nøddebo pr. Fredensborg.

Svar paa Nr. 12. Da et fyldestgørende Svar paa dette Spørgsmaal vilde tage altfor megen Plads under denne Rubrik, henvises til »Kv. o. Samf.« for 11. Maj 1901, hvor fuldstændige Oplysninger findes.

Redaktionen.

Rettelse.

Den norske Biskop, Frk. Gina Krogh har talt om, skriver sig ikke Høgh, men Heuch.

Ch. S.

Frakke-Korsettet

er det eneste Korset, som med den nuvæ-rende Mode yder Garanti for, at Kjolen kan sidde godt.

Ingen korpulent Dame maa ved Anskaffelsen af en ny Kjole undlade at købe et Frakke-Korset.

Frakke-Korset giver slank Figur, smalle Hoffer.

Frakke-Korset giver lang Taille, ungdom-melig og gracieus Figur.

Frakke-Korset foraa'sager intet Tryk, da det er forarbejdet aldeles lige foran

Frakke-Korset bliver anbefalet af enhver Læge som det bedst eksis-sterende Korset.

Frakke-Korset af prima Drejl 4 Kr. 50.
Af blomstret Satin fra 6 Kr. 50

A. C. Illum,

Østergade 52.

Enhver Bluse sidder elegant over et Frakke-Korset

I Sporvognen.

En ældre Kone med en Kurv paa Armen har taget Plads i Sporvognen. Hun smiler velvillig til Enhver, der kommer ind og ind-lever Passiar med sin Sidemand, en yngre Kvinde):

Den ældre: »Monstro De kender Christian Winthers Gade?»

Den yngre: »Jo-o — men den hedder Christian Winthers Vej! Det er ude paa Frederiksberg — men saa skal De i den anden Sporvogn.«

Den ældre: »Ja, tænkte jeg det ikke nok. Folk er inte alligevel saa bevandrede her i Byen, skønt de er Københavnerne. — Næ, det hedder saamænd Christian Winthers Gade — for det var snart kun i gamle Dage at man ha'de Veje. — Næ, den gaar saamænd ude fra Amagerbro-gade. — — — Der er vel nok en af de andre Damer, der kender den?»

(Hun ser sig om, og et Kor af Amager-koner siger »nej«.)

Den ældre: »Inte! Naa ja — det

er forresten en majet pæn Gade — renok inte mer end som fire Huse i — men Olsens bor da i det ene. — Hør lille Konduktør, De kender da vel Christian Winthers Gade — jeg si'er nu'nte Vej, for det ved jeg majet godt er paa Fredsbær. — — Naa ja — ja — saa kender jeg den saamænd sel' — det er den Vej med det røde Hus paa Hjørnet, hvor der er Stillasjet paa, og de bøgger. Men (henvendt til Medpassagererne) det er nu'nte i det Sted, at Olsens bor, for det er i Nommer — ja jeg kan'te huske det, men jeg kender Trappen. — — Naa men Hr. Konduktør, De skal saamænd inte kere Dem videre om det — for P. kan da inte kende alle de Gader, som er i København. Det kan Deres Foresatte vel inte forlange af Dem — — og jeg la'er det nu'nte gaa videre. — — Naa men jeg kender sel', hvor det er, og De kan tro, jeg skal nok skrige Ge-valt. Saa gaa De kun roligt uden-paa igen.«

Efter en lille Pause henvender hun sig til en Nyankommen ligeoverfor): »De er vel kendt ud af Amager til?» —

Ja saa kender De vel Christian Winthers Gade. Ja De hører nok, at jeg si'er Christian Winthers Gade og ikke Vej, for den ved jeg majet vel ligger ude paa Fredsbær? — — Naa — inte. — Ja det er ellers den, hvor der er Stillasje paa Hjørnet. — Ja men jeg kender den nu sel'. Saa jeg skal nok komme af Vognen, naar vi er der. —

En Fru med en Hund i Baand er kom-men ind. Hunden har sat sig paa Gulvet ved hendes Fødder):

En Mand i gul Frakke: »Her maa ikke være Hunde i Sporvognen!»

(Fruen lader, som hun ikke hører).

Den Gule: »Konduktøren har vist ikke bemærket, at De har Hund med«.

Fruen: Jovist har han saa. Han hjalp jo sel' Dyret op i Vognen. Den skulde vel ikke rende og køres over«.

Den Gule: »Det er dog ellers ens for alle — men naar De maa ha'e Hund i Sporvognen, saa vil jeg saa-mænd en anden Gang osse ha'e min med herind. Det er nu rigtignok en Slagterhund, men den kunde jo og

saa bli'e kørt over, naar den render udenfor«.

Fruen: (ser ud i Luften, som om hun ikke kan høre og skubber med Fødderne Dyret op under Sædet).

Den ældre Kone: »Naa naa, stak-kels Dyr, det er da Synd og mis-unde den den Køretur. Naa saa kom da!»

Fruen: »Ja det har De ved Gud Ret i. Det er da ikke no'et for saa-dan en Herre og misunde Dyret den Smule Køretur. Den er saamænd slet ikke sel' saa glad for det.

Den Gule: »Sikken et utaknem-meligt Asen. Lad os saa bare sætte ham ud, naar han ikke engang er glad for det«.

(Et Par Mænd ler, Kvinderne kæler fo-Dyret.

Pludselig høres en stærk, vedholdende Ringen. Hunden gør. Passagererne ser sig forbauset omkring. Kun den ældre Kone sidder ganske roligt og smiler).

Den ældre Kone: »Er det nu'nte mærkeligt, nu har det præcis staaet i et helt Fjerdingsaar, og nu lige det første det kommer ud og køre, saa kan det igen. Nu skulde jeg ha'e